

Diakonie ČCE-středisko BETLÉM se sídlem v Kloboukách u Brna hledá pracovníky přímé péče do chráněného bydlení Mirandie v Brumovicích

Popis práce:

Pracovník přímo pracuje s obyvateli chráněného bydlení Mirandie (klienty), kterými jsou dospělí lidé s autismem, s mentálním a případně i s tělesným postižením. Pracovník poskytuje klientům péči a podporu potřebnou k samostatnému životu a podílí se na vytváření podmínek, aby se mohli zapojovat do fungování domácnosti. Pracovník doprovází klienty mimo chráněné bydlení, účastní se výletů a krátkodobých pobytů. Spolupracuje na vhodné aktivizaci klientů, podílí se na nácviku běžných činností, podporuje komunikační dovednosti klientů a motivuje je k osobnímu růstu. Pracovní doba je rozvržena do denních a nočních směn v nepřetržitém pracovním provozu (tj. včetně sobot, nedělí a svátků).

Požadujeme:

- odbornou způsobilost – absolvovaný kvalifikační kurz pro pracovníky přímé péče v sociálních službách, nebo příslušné vzdělání v sociálním nebo zdravotním oboru,
- zdravotní způsobilost (s ohledem na nutnou manipulaci s lidmi s omezenou pohyblivostí, práci v noci a vyšší míru psychické zátěže),
- trestní a občanskou bezúhonnost,
- respekt ke křesťanským hodnotám,
- komunikativnost, samostatnost, kreativitu, trpělivost a otevřenost,
- ochotu vzdělávat se v oboru a zdokonalovat se v praktických dovednostech.

Výhodou je:

- střední vzdělání s maturitní zkouškou,
- doložená předchozí praxe v oboru,
- řidičské oprávnění skupiny B (aktivní řidič),
- předchozí uspokojivá práce v naší organizaci (pracovní poměr, brigády, dobrovolnictví),
- uživatelská práce na PC.

Nabízíme:

- smysluplnou práci ve stabilní organizaci, která je součástí Diakonie Českobratrské církve evangelické a již 25 let poskytuje sociální služby nejen v regionu Hustopečska,
- spolupráci na rozjezdu nové sociální služby, v moderním objektu vybudovaném s podporou Evropské unie,
- pracovní poměr na celý i částečný úvazek, pracovní smlouva bude uzavřena na dobu určitou 1 roku se zkušební dobou 3 měsíce, po roce může být prodloužena na dobu neurčitou,
- výchozí mzda od 11.000 Kč (hrubého) a příplatky dle zákoníku práce, po uspokojivém zapracování možnost osobního ohodnocení,
- dobré pracovní podmínky, vedení pracovníků je zaměřené na jejich podporu a osobní rozvoj,
- 6 týdnů dovolené, příspěvek na stravování.

Uzávěrka přihlášek (motivační dopis a životopis) do 22. 3. 2015

V životopisu a motivačním dopise se zaměřte na popis plnění požadavků uvedených v tomto dokumentu (pro možnost informování o výsledku výběrového řízení uvádějte emailovou adresu nebo telefon).

1. kolo výběru: ROZHOVOR proběhne v týdnu od 23. 3. 2015

Vybraní uchazeči budou pozváni k rozhovoru o motivaci a nad přiloženými texty (viz druhá strana).

2. kolo výběru: PRAXE bude probíhat po skončení rozhovoru

Uchazeči, kteří úspěšně projdou 1. kolem budou pozváni na 2 denní praxi v organizaci.

Nástup postupně od května do konce června 2015. Vybraní uchazeči před uzavřením smlouvy předloží: Úředně ověřenou kopii dokladu o vzdělání, úředně ověřenou kopii o dosažení kvalifikace, vyplněnou žádost o zaměstnání, výpis z rejstříku trestů.

Kontaktní osoba: Tomáš Vostřák, vostrak@betlem.org, 774 936 575, www.mirandie.cz

Adresa pro přihlášky: Diakonie ČCE-středisko BETLÉM, Císařova 27, 69172 Klobouky u Brna

Určitě znáte člověka, který neustále řeší problémy všech lidí okolo sebe. Často dokonce i v situacích, kdy ho o to nikdo nežádá. Zároveň tento člověk své vlastní problémy přehlíží a tváří se, že neexistují. Otázka je, jestli tím člověkem nejsme tak trochu my sami. Pomáhající profese je přímo založená na tom, že člověk pomáhá jiným lidem řešit jejich nesnáze. S tím je ale spojeno pokušení nechat naše vlastní problémy ve stínu, neřešené a nevyřešené. Budeme-li k sobě upřímní, dokážeme si postupem času přiznat, že nejsem klient, ale i já mám určitý problém. Možná je to problém, o kterém jsem ve skrytu duše doufal, že ho nikdy nebudu muset vytáhnout na světlo. Ale právě toto uvědomění z nás udělá zároveň i lepší pomocníky. Opustíme svoji roli „silný pomáhající“ a tím pádem dovolíme klientovi opustit roli „slabý a potřebný“. Dokážeme připustit, že pomáháme druhým a současně pracujeme i na svém vlastním problému. Zpracováváme své vlastní životní téma. V pomáhajícím vztahu dáváme určitou pomoc a zároveň pomoc i přijímáme. A postupně svůj problém začínáme vidět přímo a nejenom zprostředkovaně, jak nám ho zrcadlí vnější situace a druzí lidé.

Jiří Sobek, www.adpontes.cz

Postižený člověk je takový jako my. Každý nese postižení nějakého druhu. Každý potřebuje být milovaný, vážený, potřebuje mít přátelé, místo, které se může nazvat "u mě", pozornost, rodinu nebo společenství, lidi, kterým úplně věří. Potřebuje cítit, že lidé ho mají rádi a přejí si jeho rozvoj. Drama spočívá v tom, že postižené osoby, které mají menší intelektuální i manuální možnosti než my, potřebují více a hlubší citové kontakty. Zatím jich mají málo, anebo vůbec ne. Ocítají se často v prostředí ústavů, které je neobdarovává láskou a nepomáhá citovým vztahům. Tehdy je možno pochopit hloubku jejich utrpení.

Jean Vanier, Utrpení postižené osoby

Pokud chceme, aby vám (někdo) naslouchal, je třeba, abychom začali tím, že budete naslouchat my jemu. Chceme-li, aby respektoval náš pohled na věc, musíme respektovat my ten jeho. Chceme-li, aby s námi souhlasil, měli bychom přijmout jeho argumenty všude tam, kde je to pro nás možné. Abychom se s oponentem dokázali naladit na podobnou „vlnovou délku“, musíme se mu naučit v prvé řadě naslouchat. Kromě toho, že tak získáme od oponenta důležité informace, vyjadřujeme svým nasloucháním svému oponentovi porozumění nebo alespoň snahu tohoto porozumění dosáhnout. Každému dělá v podstatě dobře, pokud se může bez omezení vyjádřit, zdůvodnit své postoje, projevit své emoce a pocity. Přerušování řeči, okamžité reagování může z naší strany působit jako agresivní zasahování a omezování zájmů oponenta. Tím se ovšem možnosti sladění s oponentem spíše vzdalujeme a oponenta nutíme k ostražitější pozici. I při vyjednávání často platí přísloví: „Mluvití stříbro, mlčeti zlato.“

Lubomír Smékal, Psychologie pro pomáhající profese

Pokud přijmeme fakt, že sociální služba není pouze pro lidi optimistické a spokojené, ale i pro lidi našťavané a nespokojené, musíme se připravit na to, že lidé s problémovým chováním v sociálních službách prostě byli, jsou a budou. Velmi často se u těchto klientů dostaneme na určitý strop jejich možností, což znamená, že terapeuticky s našimi aktuálními možnostmi nejsme již schopni jejich chování příliš měnit. Poté musí terapie běžet tzv. „po druhé koleji“. Tedy neuvažujeme již: „Jak to udělat, aby klient nekřičel“, ale: „Jak to udělat, aby jeho křik šťval co nejméně spolubydlících klientů kolem“. Tímto náhledem se nám otevírá terapeutická změna fungování zařízení, ve kterém klient s problémovým chováním bydlí a terapeutická změna chování personálu vůči němu. V postojích personálu si tak můžeme dovolit například změnu z hledání jednotných a ideálních řešení na hledání nejednotných a z pohledu jedince s problémovým chováním i terapeuticky chybných přístupů (nemusí např. uklízet tak, jako ostatní spolubydlící). Tyto postupy mají sice k ideálním daleko, jsou však reálné, funkční a z pohledu jiných klientů často i terapeuticky správné (ostatní nemusí poslouchat každodenní hádky o tom, kdo bude vytírat chodbu a mají u sebe doma klid). Jedná se zde o tzv. „empatickou nedůslednost“, kdy platí jiná pravidla pro klienta bez problémového chování a jiná pro klienta s problémovým chováním. Tyto nespravedlivé systémy jsou často jedinou možnou preventivní cestou, která nám pomůže udržet klienta s problémovým chováním na poli sociálních služeb, aniž bychom ho neustále odesílali na psychiatrickou léčebnu a po čtrnácti dnech ho přijímali ve stejném nebo horším stavu zpět.

Hynek Jůn, www.apla.cz